

*Bądźcie w świecie, nie ze świata, lecz dla świata.
św. Paweł VI*

IN UNUM

nr 8 - wrzesień 2021

„Upadłszy wiec do nóg Ojca św. Piusa X, jak gdyby do nóg samego Pana Jezusa, w obecności Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego - po wezwaniu mojej najśodszej Madonny, naszej błogosławionej Matki Najświętszej Dziewicy Maryi Niepokalanej Matki Bożej, chwalebne Michała

Archaniola, najukochańszego św. Józefa i błogosławionych apostołów Piotra i Pawła oraz Wszystkich Świętych i wszystkich aniołów nieba - złożyłem moje **wieczyste śluby zakonne** i specjalną uroczystą obietnicę: wyraźną i prawdziwą przysięgę miłości aż do wyniszczenia siebie samego oraz wierności dożgonnej u stóp i w ręce namiestnika Chrystusa Pana. A dwaj aniołowie byli świadkami, *nawet sam anioł naszego Ojca św.*

Pochyliłem się głęboko aż do ziemi, podczas gdy papież wyciągnął swoją błogosławiącą rękę nad moją biedną głowę, a ja czułem zstępujące błogosławieństwa apostołskie, obejmujące mnie całkowicie od wewnątrz i od zewnątrz, tak jak gdyby Bóg zstąpił na mnie. Tymczasem głos papieża słodki i święty wypowiadał słowa błogosławieństwa hojnego i radosnego.

O Panie, jakżeś dobry, drogi Panie! Niechaj wszystko będzie na cześć i na chwałę Twoją! Niechaj Bóg będzie uwielbiony po wszystkie dni! „Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, Alleluja - Potwierdź, o Boże, to, coś w nas sprawił, Alleluja” (por. Ps 67 [68], 29 wg Wulgaty).

Moi synowie, wychwalajmy Pana, Alleluja, Alleluja! A Jego miłosierdzie, które zstępuje z obłoków aż na najmniejsze stworzenia, niech potwierdzi to, co On sprawił.

„Alleluja! Confitemini Domina, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia Eius - Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego miłosierdzie (...)” (1 Krn 16, 34).”

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI	2
Skupienie, Zduńska Wola 19-20 lutego 2021 r.....	3
„Słowem dotykam świata” – spotkanie z księdzem Markiem 5	
Skupienie, Kalisz 19-21 marca 2021 r.	6
U Salvatorian w Krakowie 26-28 marca 2021 r.....	9
Audycja ISO w Kaliskim Radiu Rodzina	11
Skupienie, Płock 10-11 kwietnia 2021 r.	12
Trampolina i ksiądz Marek	14
Rekolekcje dla dziewcząt i kobiet.....	15
Majówka w Kocierzu	18
Orioński Rok Powołaniowy	20
Lipcowe rekolekcje	22

SKUPIENIE, ZDUŃSKA WOLA 19-20 LUTEGO 2021 R.

6 i 7 lutego 2021 roku przeżywałyśmy w Zduńskiej Woli skupienie ISO. Rozpoczęłyśmy od wspólnej kawy, a potem każda ruszyła do swojej grupy formacyjnej. Następnie spotkałyśmy się na Mszy Świętej, podczas której Ojciec Marek zwrócił uwagę na to, by:

- rozmawiać z Jezusem o swoim życiu,

- umieć w Bogu odpoczywać - Bóg się o nas zatroszczy,

- skupienia są nam potrzebne,

- im trudnej tym ja w swoim sercu muszę czuć głód niesienia Ewangelii,

- nie dać się podzielić,

- modlić się jedna za drugą,

Bóg pragnie, by:

- nie zwątpić w Niego,

- nie przestawać się modlić,

- nie rezygnować z sakramentów,

- patrzeć w oczy Jezusowi podczas burz w naszym życiu - wtedy wygramy,

- przepowiadać ludziom Ewangelię czyli żyć miłością, wiarą i nadzieją, zaufaniem i przebaczeniem.

Po obiedzie, o godzinie 15, odmówiłyśmy wspólnie koronkę do Bożego Miłosierdzia i różaniec, a potem spotkałyśmy się przy kawie, by pobyć razem i podzielić się tym, co działo się w naszym życiu. Na spotkaniu instytutowym Ania przypominała o wydanej książce o instytutach świeckich. Mamy jeden zakupiony egzemplarz. Ewa

podzieliła się swoim świadectwem i przywiozła pączki z racji swojej 20 - letniej obecności w ISO. Potem wspólnie odmówiliśmy Nieszpory. Po kolacji adorowaliśmy Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Podczas adoracji szczególnie pamiętaliśmy o tych, które chorują w ISO.

Niedzielę rozpoczęliśmy rozmyślaniem, a potem była wspólna jutrznia. Po śniadaniu wspólna Msza Święta, a na niej Ojciec Marek powiedział, że:

- Pan otworzył nasze oczy, byśmy wiedzieli, że jest z nami w tych trudnych czasach,

- Pan umacniał, co dnia naszą wspólnotę,

- Szukać odpowiedzi na pytanie: Czy jestem zdolny dla Chrystusa zrobić wszystko?

- Internet nie może zastąpić miłości i relacji,

- Łatwiej kochać przez Internet niż na żywo.

Błogosławieństwo zakończyło nasze skupienie.

„SŁOWEM DOTYKAM ŚWIATA” – SPOTKANIE Z KSIEDZEM MARKIEM

„Słowem dotykam świata” - pod takim tytułem, w dobie pandemii, odbyło się spotkanie z ks. Markiem Chrzanowskim. Spotkanie online było zorganizowane przez Diecezjalne Duszpasterstwo Młodzieży we Wrocławiu. Jak było napisane na plakacie: spotkanie z orionistą, poetą, formatorem, rekolekcjonistą, miłośnikiem Miłości. Spotkanie przebiegało w bardzo miłej i serdecznej atmosferze. Ks. Marek dał świadectwo swojego życia i zachęcał, by z Bogiem się zaprzyjaźnić. Zadawane pytania dały możliwość poznania procesu powstawiania dzieł „małych i dużych”. Dane było nam również usłyszeć wiersze recytowane przez autora. Spotkanie zakończyło się modlitwą i Bożym błogosławieństwem.

SKUPIENIE, KALISZ 19-21 MARCA 2021 R.

W dniach 19-21.03.2021 odbyło się nasze skupienie w Kaliszu w domu księży orionistów.

Myślę, że dla każdej z nas było to ważne, osobiste spotkanie ze św. Józefem na modlitwie i razem ze współsiostrami; przy czym w wyjątkowym roku, bo poświęconym wielkiemu patronowi naszego Instytutu i całego Kościoła. Rok 2021 jest bowiem Rokiem św. Józefa, jak zostało to ogłoszone przez papieża Franciszka.

Każda z nas miała możliwość nawiedzić bazylikę kaliską, gdzie czczony jest słynący łaskami obraz św. Rodziny. Nabożeństwo do św. Józefa jest w Kaliszu bardzo rozwinięte, o czym świadczy fakt, iż bazylika ta jest narodowym sanktuarium św. Józefa. Przed pandemią miejsce to było jeszcze liczniej odwiedzane przez turystów, także spoza Polski. W 1978 r. kościół ten został podniesiony do godności bazyliki mniejszej przez papieża Pawła VI.

Nasze spotkanie w mieście św. Józefa obfitowało we wspólną modlitwę, adorację, rozmowy. Było to pierwsze skupienie po długim czasie, gdy z racji obostrzeń epidemiologicznych nie mogłyśmy się widzieć. Podczas homilii wygłoszonej, podczas jednej z Mszy Św., przez ks. Sylwestra szczególnie mocno utkwily mi trzy rzeczy:

- dzięki staraniom św. Józefa, jego pracowitości Maryja i Jezus mogli mieć dom; to Józef im ten dom stworzył;

- ks. Sylwester opowiedział nam także historię księdza Józefa Kubickiego, który był świadkiem ostatnich miesięcy życia i heroicznego świadectwa wiary bł. ks. Franciszka Drzewieckiego, gdy obaj przebywali w obozie koncentracyjnym w Dachau; ks. Józef był klerykiem, gdy trafił do obozu; przez dłuższy czas nie potrafił zrozumieć, dlaczego ks. Mariusz Zanatta, pochodzący z Włoch, który

był świadkiem aresztowania obu księży, nie zareagował wówczas w taki sposób, by ich uratować. Mimo wszystko po latach zrozumiał, iż pomimo ogromu cierpienia i poniżenia, jakie przeżył w obozie, miał łaskę stać się jednym z tych, którzy znali przyszłego błogosławionego i mógł zaświadczyć o jego świętości. Ponadto ks. Józef doświadczył prawdziwego cudu w obozie: otóż pod koniec nowenny do św. Józefa, którą w pewnym momencie podjęli więźniowie (wojna zmierzała wówczas ku końcowi), do obozu przybył niewielki oddział żołnierzy amerykańskich. Bynajmniej nie z zamiarem wyzwolenia więźniów, było ich bowiem zbyt mało, by przeciwstawić się Niemcom. Jednak żołnierze niemieccy tak bardzo przestraszyli się wejścia oddziału amerykańskiego, iż byli pewni, że wkrótce przybędzie o wiele więcej Amerykanów; zatem część z nich uciekła, inni się poddali, a więźniowie bez rozlewu krwi, odzyskali wolność. Całe to wydarzenie zostało słusznie przypisane niezawodnemu wstawiennictwu św. Józefa;

- na koniec homilii ks. Sylwester zachęcił nas, byśmy wciąż pogłębiały swą przyjaźń ze św. Józefem, korzystając także z tego, że jesteśmy w tych dniach w Kaliszu;

Skupienie zakończyłyśmy wspólnym obiadem, a rozjeżdżając się do domów, miałyśmy i nadal mamy w sercach żywą miłość i nieustanną bliskość św. Józefa – pierwszego świeckiego konsekrowanego, zaraz po Maryi.

„Święty Józefie, rozmodlony, cichy i wierny, miłośniku życia ukrytego, módl się za nami!”

U SALWATORIAN W KRAKOWIE 26-28 MARCA 2021 R.

Pomyślałam sobie, że o dobrym rzeczach milczeć nie można, bo Dom Formacji Duchowej na ul. św. Jacka w Krakowie jest właśnie takim dobrem. Tutaj serce bije mocniej w rytm Słowa Boga samego. Tutaj cisza nabiera nowego znaczenia, a święte milczenie zbliża do Boga. Z tym miejscem związana jestem dwie dekady. Tutaj Bóg z czułością pukał do mojego serca i tutaj zostawiłam tak wiele u stóp Jezusa. Taki „mój duchowy dom” - „dom serca”. Ostatnio znów udało mi się do domu mojego serca pojechać. Była to sesja: „Poznawać siebie w świetle Słowa Bożego”. W świetle przypowieści o synu marnotrawnym można było na nowo zobaczyć siebie w oczach Bożej miłości. Wiele było słów, mądrych i dobrych słów, ale czasem „są słowa kojące, pachnące radością; są słowa, które nosisz na dnie serca z wdzięcznością”. Napiszę te, które tak bardzo zapadły mi w pamięć:

- swojej wartości się nie traci – w oczach Bożych
WARTOŚĆ SIĘ MA,
- jestem utkany z Bożego Miłosierdzia,
- we mnie jest odbicie piękna Boga – zadziwiać się tym codziennie,
- stworzyłeś mnie wolnym i nie odbierzesz mi wolności nawet wtedy, gdy zranię Ciebie,
- wzruszasz się głęboko gdy wracam, bo drogi jestem w Twoich oczach,
- kochasz mnie miłością, której nie sposób zrozumieć,
- chcesz przebywać ze mną w wieczności i do tego mnie zapraszasz.

Tylko tyle. Aż tyle. Wróciłam z domu znów na nowo w Bogu
rozkochana i już tęsknie, by wrócić. Może ktoś znowu się ze mną
wybierze. Warto. Wiem co mówię.

AUDYCJA ISO W KALISKIM RADIU RODZINA

W Wielki Czwartek, czyli 1 kwietnia tego roku, wybrałyśmy się razem z Anią do Kalisza. Zajechałyśmy pod budynek tamtejszego Seminarium Duchownego, w którym mieści się siedziba Radia Rodzina Diecezji Kaliskiej. Tam czekał już na nas z kawą jego przesympatyczny dyrektor, ks. Mateusz Puchała. Po króciutkim spotkaniu przy kawie zaprosił nas do studia nagrań, w którym każde z nas usiadło ze słuchawkami przy mikrofonie i zaczęła się rozmowa. Ksiądz Mateusz pytał nas o to, czym jest Orioński Instytut Świecki, czym taka forma życia różni się od drogi zakonnej, czy od życia w samotności. Opowiedziałyśmy trochę o Instytucie od strony historycznej, ale przede wszystkim o swoim doświadczeniu, o naszej drodze powołania, dzieląc się własnym świadectwem (co nie było takie łatwe, biorąc pod uwagę, że robimy to bardzo rzadko!). Rozmawialiśmy też nieco o powołaniu w ogóle, o trudnościach z podejmowaniem decyzji i o tym, dlaczego warto próbować. Mówiliśmy też o wartości wspólnoty, o budowaniu relacji i o tym, dlaczego nie przeraża nas samotność (i jeszcze o najcudowniejszej Teściowej na świecie).

Rozmowa płynęła w tak miłej atmosferze, że nawet się nie spostrzeżliśmy, kiedy skończył się nam czas przewidziany na audycję. Mimo to udało się wpleść w przerwy piosenki do wierszy ks. Marka Chrzanowskiego, które poetycko dośpiewują to, czego my nie zdążyłyśmy dopowiedzieć.

SKUPIENIE, PŁOCK 10-11 KWIETNIA 2021 R.

Kwietniowe skupienie Oriońskiego Instytutu Świeckiego odbyło się w atmosferze radości ze Zmartwychwstania Pańskiego, w oktawie Wielkanocy. W wigilię niedzieli Bożego Miłosierdzia spotkałyśmy się w Płocku - w miejscu, w którym Jezus objawił się św. Siostrze Faustynie Kowalskiej. Bóg dał nam okazję do tego, żeby zanurzyć się w tajemnicy Jego Miłosierdzia.

Płock jest kolebką kultu Bożego Miłosierdzia. To podczas pobytu w klasztorze w Płocku, 22 lutego 1931 roku, Siostra Faustyna doświadczyła szczególnego spotkania z Jezusem. Obraz, który powstał na podstawie objawienia znany jest na całym świecie. Chrystus, ubrany w jasną szatę, lewą ręką wskazuje na serce, z którego wychodzą dwa promienie, prawą zaś błogosławi każdemu kto patrzy na wizerunek. Dzienniczek Siostry Faustyny jest najczęściej tłumaczoną na świecie polską książką.

Łaski związane z Niedzielą Miłosierdzia zostały związane bezpośrednio z Komunią Świętą przyjętą w tym dniu i wiążą się z całkowitym odpuszczeniem win i kar. "Pragnę – powiedział do siostry Faustyny – aby święto miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mego; która dusza przystąpi do spowiedzi i komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar (Dz. 699)."

Miasto przywitało nas słońcem. W ośrodku formacji duchowej Studnia zabrzmiał głos modlitwy i wychwalania Boga. Ojciec Marek Chrzanowski towarzyszył nam w skupieniu, umacniając swoim nauczaniem o jedności we wspólnocie i wytrwałości w obliczu próby. W czasie skupienia omawiałyśmy również bieżące sprawy wspólnoty, odbyły się rozmowy formacyjne i duchowe.

Wolne popołudnie w sobotę umożliwiło zwiedzanie miasta, gdzie można było odwiedzić Bazylikę Katedralną, stare miasto, oraz Sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Ku radości wszystkich udało się zwiedzić Sanktuarium i porozmawiać z siostrami ze

Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Jedna z zakonnice wprowadziła nas do nowej części budynku, opowiadając o charyzmacie Zgromadzenia. Pokazała miejsce, gdzie znajdował się pokój św. Faustyny.

Wspólne spacerowanie pozwoliły nam spędzić weekend na rozmowach, dzielenia się tym, co dla nas ważne. Wieczorem, w kaplicy wielbiłyśmy Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie i prosiłyśmy, by uzdolnił nas do przyjęcia daru Jego Miłosierdzia żeby następnie nieść je w świat. Niedziela stała się dniem prawdziwego świętowania i odpoczynku ze wspólnotą. Żał było się rozstawać.

TRAMPOLINA I KSIĄDZ MAREK

Pandemia „zmusiła nas” wszystkich do przeniesienia aktywności do social mediów. Nawet wieczorki poetyckie. I to właśnie miało miejsce. 11 kwietnia ks. Marek wraz z zespołem muzycznym i młodzieżą z Trampoliny działającej przy domu rekolekcyjnym w Zduńskiej Woli zaprezentował swoje wiersze i powiedział słów kilka o swoim życiu. Wieczór niezapomniany, piękny i miało się wrażenie, że jesteśmy wszyscy razem, choć przed ekranami. Taki balsam na serce na ten trudny czas. Dziękujemy.

REKOLEKCJE DLA DZIEWCZĄT I KOBIET

16 – 18 kwietnia rozpoczęłyśmy kolejne rekolekcje dla dziewcząt i kobiet z Maryją Matką Poszukujących Drogi. Tym razem odbyły się one w Niepokalanowie - Lasku pod hasłem: „Idź i głoś”.

Razem z uczestniczkami pochylałyśmy się nad spotkaniem dwóch pięknych kobiet: Maryi i Elżbiety. Z ogromną radością przywitałyśmy dziewczyny,

które przyjechały na rekolekcje. W czasie pandemii było to szczególne spotkanie, wyteśknione przez wiele z nas. Zarówno uczestniczki, jak i my, byłyśmy spragnione wzajemnej obecności, wspólnej modlitwy i Eucharystii, nasycenia się Bożym Słowem czy wysłuchaniem konferencji. Z wdzięcznością w sercu korzystałyśmy także z uroków Niepokalanowa, spacerując i odpoczywając w bliskości z przyrodą.

W planie naszych rekolekcji jest czas milczenia, aby jeszcze uważniej wsłuchać się w Boże Słowo i pobyć ‘sam na sam’ w obecności Boga. Tym razem towarzyszyły nam rozważania Księdza Marka z książki: „Odbijam się w Twoich oczach – Jestem!”. A to krótki fragment medytacji: *„Pojęłam tę tajemnicę. Pojęłam i uklękłam. Znałam opowieści o czekaniu na Mesjasza i wybraniu tej Jednej na Matkę Zbawiciela, a teraz miałam Ją przed oczami; miałam przed sobą. Byłam tego pewna. Maryja była napelniona Bogiem. Już sama Jej obecność przynosiła pokój, błogosławieństwo. Nic nie robiła, ale swoim byciem sprawiała, że spotkanie z Nią, choć było zwyczajne, naznaczone było niezwykłością, tajemnicą. Spłonęłam rumieńcem, gdy Elżbieta powiedziała o Jej tajemnicy, a jednocześnie promieniowała Bogiem. Tak właśnie wyglądała –opromieniona Jego łaską. Patrzyłam na dwie kobiety bliskie sobie. Patrzyłam na zwyczajne spotkanie naznaczone niezwykłością i pomyślałam o Arce Przymierza, w której Bóg schował się dla nas, by być bliżej. A ja miałam Arkę na*

wyciągnięcie dłoni. Maryja karmiła się Słowem Boga jak manną; była błogosławiona, bo uwierzyła, że spełnią się Jej słowa powiedziane od Pana i w sercu miała wyryte Słowa Życia. Dla mnie była Arką, przy której dane mi było spędzić całe trzy miesiące.”

Sobotnie wyciszenie wieńczymy wspólną adoracją i uwielbieniem. To była dla nas wielka radość widzieć, jak Pan Bóg napędza pokojem i radością uczestniczkę rekolekcji. W niedzielę przy „Kawie Księdza Orione” opowiedziałyśmy o naszym charyzmacie, dziełach Księdza Orione, ale również wsłuchiwałyśmy się w historie i świadectwa uczestniczek. Staramy się być uważne na ich pytania, potrzeby, chęć rozmowy... Jesteśmy tam dla nich, lecz znajdujemy wielką łaskę i radość w możliwości służenia innym ludziom, a przez to i Kościołowi.

Podczas ostatniej homilii (Ewangelia: Mt 14, 22-33) Ksiądz Marek przypomniał nam o tym, jak ważne jest nieustanne wpatrywanie się w Jezusa. Świat jest pełny wzburzonych fal, przeciwnych wiatrów, ale kiedy będziemy patrzeć w oczy Jezusa, to nie utoniemy i nic złego nam się nie stanie. Wtedy kiedy Piotr zaczął tonąć powiedział tylko „Panie ratuj”. Jest to wołanie człowieka o miłosierdzie Boże, o Jego moc. I czasem nawet krótkie słowo „Jezu ufam Tobie” może być dla nas ratunkiem, nadzieją, światłem. Ksiądz Marek zachęcił raz jeszcze, aby trzymać mocno rękę Jezusa i pozwolić Mu się prowadzić.

Tradycyjnie już, na zakończenie rekolekcji wspólnie powierzamy Maryi wszystkie owoce tego czasu, nasze troski i pragnienia. Ufamy, że Pan Bóg będzie pomnażał wszelkie dobro, jakiego dokonał podczas tych rekolekcji.

Jak zawsze, z wielką wdzięcznością w sercu, żegnamy się z uczestniczkami, wracając do swoich domów i codziennych obowiązków.

Bogu niech będą dzięki za ten czas i za każdą z tych pięknych, Bożych kobiet!

MAJÓWKA W KOCIERZU

Kocierz 30.04 – 3.05.2021 r.

Do domu im. Brata Ave Maria na przyjechaliśmy w piątek 30.04.2021r. Ksiądz Marek i cała nasza wspólnota niewiast zostaliśmy bardzo ciepło przyjęci przez domowników, szczególnie przez księdza Teofila - kapłana zgromadzenia zakonnego: Małe Dzieło Boskiej Opatrzności założonego przez św. Alojzego

Orione. Zaczęliśmy wspólną kolację, nieszporem, a potem uczestniczyliśmy w wieczornej Eucharystii. Następnego dnia zgodnie z planem zaczęliśmy rozmyślanie, następnie odmówiliśmy jutrznię i udałyśmy się na Mszę Świętą. Sobotni czas poza planem spotkań na modlitwie spędzałyśmy na wspólnych rozmowach i spacerach. W niedzielę czas wolny był urozmaicony. Część z nas wybrała się do Sanktuarium w Rychwałdzie, część kolejką na Górę Żar, a część mimo niepewnej pogody wybrała się na trasę Zamczyska na Łysinie - 775m n.p.m. Ponownie spotkaliśmy się wspólnie obfitej kolacji. Wieczorem ks. Teofil opowiedział nam o domu im. Brata Ave Maria założonego w celu opieki nad chorymi, ubogimi i wykluczonymi i o drodze swojego powołania. Poniedziałkowy czas również upłynął nam w atmosferze wspólnej modlitwy i dzielenia się sobą. Po obiedzie wyruszyliśmy w drogę powrotną do naszych domów.

ORIOŃSKI ROK POWOŁANIOWY

W Małym Dziele Boskiej Opatrzności na całym świecie trwa Orioński Rok Powołaniowy. W Polsce odbyła się jego uroczysta inauguracja 24 czerwca 2021 roku, w Zalesiu Górnym – Domu Prowincjalnym Sióstr Orionistek. Spotkaniu przewodniczył Ksiądz Prowincjał Krzysztof Miś. Była to

okazja do spotkania Rodziny Oriońskiej. Szczególnym gościem była Siostra M. Rosa – Radna Generalna, która przyjechała z Rzymu. Wśród zaproszonych była także s. M. Dominika – Siostra Sakramentka Niewidoma. Nie zabrakło także Księży Orionistów, Oriońskiego Ruchu Świeckiego oraz młodzieży związanej z charyzmatem oriońskim. Z naszego Instytutu obecna była przełożona – Krystyna oraz współsiostra Milena.

Ksiądz Prowincjał wprowadził nas w Orioński Rok Powołaniowy nawiązując do listu skierowanego z tej okazji do całej Rodziny Oriońskiej w Polsce, napisanego przez Przełożonych Prowincjalnych oraz odpowiedzialnych za ISO i MLO:

„150 rocznica urodzin św. Alojzego Orione, daje okazję do dziękczynienia za dar życia i powołania naszego Ojca Założyciela, ale również za Jego wielką troskę o powołania, którą nosił przez całe życie w swoim ojcowskim sercu. Nazywano go przecież księdzem od powołań. Jako duchowi synowie i córki św. Alojzego Orione chcemy podjąć w tym Oriońskim Roku Powołaniowym wielką modlitwę, pamiętając również o świadectwie swojego codziennego życia. Na wzór naszego Założyciela, chcemy, aby każdy z nas był na co dzień księdzem-zakonnikiem od powołań,

siostrą od powołań. Bądźmy radosnymi apostołami powołań. Nie zgorzkniałymi, zniechęconymi, smutnymi”.

Po uroczystym rozpoczęciu był na czas na świadectwa. Mieliśmy okazję ubogacić się wzajemnie sobą, swoim doświadczeniem powołania oraz charyzmatu.

Milena opowiedziała świadectwo o swojej drodze w Oriońskim Instytucie Świeckim, ksiądz Mateusz podzielił się drogą do kapłaństwa, a siostra Bożena

opowiedziała w jaki sposób Pan Bóg „upomniął się” o jej powołanie i jak dalej ją prowadzi.

Podczas wspólnej Eucharystii zanosiliśmy Panu Bogu prośby, aby błogosławił nam na ten szczególny Rok Powołaniowy, dawał swoje światło i łaskę nowych powołań. Podczas homilii, wygłoszonej przez księdza Łukasza Mikołajczyka, usłyszeliśmy, że ważne jest nie tylko słowo, jakie głosimy młodym, ale nasz osobisty przykład życia, świadectwo, praca nad sobą i prawdziwa troska o młodzież.

W dalszej części spotkania mogliśmy raz jeszcze zgłębić i na nowo odkryć postać Księdza Orione, charyzmatu Oriońskiego oraz dzieł, które w tym charyzmacie powstają.

Wspólna Adoracja na zakończenie spotkania była

jednocześnie ufną modlitwą i dziękczynieniem Bogu za dar każdego powołania. Ufamy, że dary Ducha Świętego obficie wyleją się na każdego z nas. Pragniemy iść odważnie tam, gdzie pośle nas Pan Bóg i przynosić obfity plon.

LIPCOWE REKOLEKCJE

W dniach 20 – 25 lipca 2021 przeżywałyśmy letnie rekolekcje ISO. Prowadzącym był ks. Sylwester Sowizdrzał a temat przewodni to św. Józef. Rekolekcje rozpoczęły się od wspólnej modlitwy koronką do Bożego Miłosierdzia, by potem uczestniczyć w konferencji wprowadzającej, gdzie każda z nas miała przed Bogiem zapytać o intencję tych rekolekcji. Następnie były nieszpory i wspólny posiłek. Na Mszy Świętej

szczególnie modliliśmy się za ks. Marka, który w tym roku przeżywał swoje rekolekcje z dala od nas, ale sercem bardzo blisko. Objęliśmy go szczególną modlitwą. Dzień zakończyliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu i Apelem Jasnogórskim.

W kolejnym dniu weszliśmy już w ciszę i po wspólnej modlitwie i posiłku spotkaliśmy się na konferencji, na której pojawiło się pytanie: Czy umiem jak św. Józef przyjąć tajemnicę Pana i stać się człowiekiem kontemplacji. Czy i ja umiem pokochać "swój Egipt"? Wspólna Eucharystia przypomniała nam, że mamy się stawiać żyzną glebą dla Bożego Słowa. Po południu była kolejna konferencja, w której była zachęta, by patrzeć na swoje życie oczami Boga i stać się jak św. Józef człowiekiem wiary. Wspólna modlitwa i Apel Jasnogórski zakończyły dzień.

W kolejnym dniu trwalіśmy w ciszy i był to dzień pokutny. Na konferencji ks. Sylwester przybliżył nam sakrament pokuty i pojednania. Przypomniał, że Bóg jest Miłością i cierpliwie na nas czeka. Po południu przeżywałyśmy wraz ze św. Józefem Drogę Krzyżową naszego Pana. Jak każdy dzień zakończyliśmy modlitwą.

Kolejny dzień – piątek – do godz. 12 trwaliśmy w ciszy a na konferencji zostaliśmy zachęcone, by uczyć się przyjmować historię własnego życia i uczyć serce przebaczać. O godz 15-stej przeżywaliśmy uroczystość pierwszych ślubów, przyrzeczeń i przyjęć do wspólnoty ISO. Dołączyły do nas: Emilka i Dominika. Jak każdy dzień zakończyliśmy modlitwą.

Sobota była dniem wielkiej łaski, bo cztery dziewczyny miały przyjąć śluby wieczyste. Uroczystej liturgii przewodniczył ks. Prowincjał Krzysztof Miś, który widział i doceniał piękno naszych profesek wieczystych.

Potem uroczysty obiad i wspólne świętowanie zakończone adoracją Najświętszego Sakramentu.

Rekolekcje zakończyliśmy Mszą Świętą i spotkaniem instytutowym.

